

**AZ
ALMÁSFÜZITŐI
SPORTEGYESÜLET
60
ÉVES TÖRTÉNETE**

Impresszum:

Kiadó:

címe:

Kiadásért felelős személy:

Nyomda:

címe:

Előszó

Az Almásfüzitői Sport Club 2008-ban ünnepli fennállásának 60. évfordulóját. A hajdani Timföldgyár, majd Almásfüzitő Önkormányzatának anyagi háttérével működő sportegyesület hat évtizedének sikereit eleveníti fel visszaemlékezéseiben Stingl Gellért sportbarátunk, akinek ezúton mondunk köszönetet áldozatos munkájáért és ajánlom megtisztelő figyelmükbe sporttörténeti összeállítását.

Kara Ernő, ASC elnök

Lakótelepi látkép 1954-ből

Az ATSC bejárata szobrokkal

Nagyapó mesél

Piros - fehér zászlót lengetett a szél,
Hatvan éve történt, nagyapó mesél.
Magasodtak a falak a Timföldgyár körül,
Sportolni is vágytak a munkások közül.
Agyagos a pálya, de lesz majd itt füves,
Ebben nagyon bízott, mérnök, s kőműves.
Fejlődött a sportkör, hamar híre ment,
Almásfüzitőn alakult egy sportos regiment.
Ki - ki megtalálta kedvenc sportágát,
Ökölvívást, sakkot, kerek labdáját.
Az első tíz év volt az építkezés éve,
Pályák és a sportház otthonossá téve.
Egymást követték a színes események,
Eleinte szerény, majd jeles eredmények.
A „Hajrá Timföld” hej, de sokszor zengett,
Ez a név a sportban milyen jól is csengett.
NB-s lett a női röplabda csapat,
Országos hírnevet, győzelmeket arat.
A focisták is mentek mind feljebb a „létrán”,
Évről - évre több lett az igazolt létszám.
Bővült a kör, hangos a Duna- part,
Gyakran hallottuk a motorcsónak zajt.
Versenyek a Dunán figyelt Európa,
Bajnokok siklottak márkás kishajókban.
Negyven év után a sportkörünk fölött,
Egyre több sötét felleg körözött...
Ezt is megértük; a Timföldgyár romokban,
A legszebb férfikorban hullott szét a porba'.
Fogy a támogató, szaporodnak gondok,
Fognak a vezetők, s a szurkoló csoportok.
Szomorúan mondja nagyapó a mesét,
Ám sportra bízta unokát, gyermekét.
Csillogó szemekkel mutat sok - sok tablót,
Mély sóhajjal zárja a ATSC naplót

Rozs János

Az almásfüzitői sportegyesület megalakulása és 60 éves története dióhéjban

Almásfüzitőn a Timföldgyár építése még a II. világháború előtt indult el több magán nagyvállalat közreműködésével. A háborút követően 1948 tavaszán indult meg újra az építkezés az állami szovjet - magyar vállalat, a MASZOBAL keretében, hogy a háború miatt abbamaradt építkezést és szerelést befejezzék, a Timföldgyár mielőbb termelhesen. Óriási erők vonultak fel, több ezren dolgoztak a telepen, nagy részük (a bejárók kivételével) a gyár melletti Kiskolónián lakott, ahol sok volt a barakklakás.

Azonnal felmerült a sportolás iránti igény annál is inkább, mivel az ország legkülönbözőbb részeiből ide települt munkások magukkal hozták régebbi falvaikból, városokból a sport szeretetét és ismeretét. Még abban az évben sportszerető dolgozók és értelmiségiek elhatározták a Dunavölgyi Timföld Sport Egyesület (DTSE) létrehozását. Az alapító tagok között volt Hadfalvi László építésvezető, Váradi Miklós tisztviselő, Géth Ede művezető, Magyarits Nándor könyvelő.

Okvetlenül meg kell emlékeznünk azokról a vezetőkről, sportolókról, akik mostoha körülmények között indították be a sportéletet, megteremtették a későbbi sikerek alapjait.

A gyárépítéssel egyidejűleg a régi gyárkémény és a Duna közötti területen gyorsan létrehoztak egy földes labdarúgópályát, ahol megindult a munka utáni sportélet. Először MHK alapon, de 1948 őszétől kezdődően már bajnoki mérkőzéseket is játszottak. Az első működő szakosztály a **labdarúgó szakosztály** volt, de a következő nyáron megalakították a **férfi röplabda szakosztályt**, majd megkezdhette működését az **ökölvívó és asztalitenisz szakosztály** is (a Kiskolóniai kultúrház - ma vegytisztító - és egy barakk adott helyt az újabb szakosztályoknak).

A labdarúgópályát egy fahídon keresztül lehetett megközelíteni, ami az óriási munkagödrök fölött vezetett át. Nem messze egy nagyobb „L” alakú barakkban volt az öltöző és fürdő, mindegyik csapatnak volt egy - egy kis szobája fapaddal, fogasokkal. Volt egy kazán, amelyben egyszerre 100 liter vizet lehetett felmelegíteni, ebből mosakodtak harmincan lavórokban.

A labdarúgók tulajdonképpen 1952-ig itt játszották mérkőzéseiket. A játékosok, edzők, intézők kollektívája a helyi erőkből verbuválódott - teljesen társadalmi alapon -, de óriási lelkesedéssel. A DTSE nélkül nem valósulhatott volna meg az a magas színvonalú sportélet, amely az 1952-ben Nagykolónián átadott csodálatos sportlétesítményben teljesedett ki. Sportpályák, „B” kategóriás stadion, tornaterem, sportház, fürdők, öltözők, klubterem, egy modern, komplett sportkomplexum várta az immár több száz sportolót és mozogni vágyó dolgozót. Ez a létesítmény-együttes a mai követelményeknek is megfelel.

Élénk sportélet ekkor kezdett kialakulni. A szakszervezeti sportegyesületi rendszer nagy lendületet adott a fejlődésnek (ekkor Dunavölgyi Építők, majd Timföld Szikra SE néven szerepelt az egyesület) Egy kis törést jelentett az 1958 őszén

bekövetkezett tragikus autóbaleset a labdarúgóknál, amely következtében a bajnoki mérkőzésre együtt utazó felnőtt és ifjúsági csapatból többen súlyos sérüléseket szenvedtek, Vass Károly és Sándor Imre pedig meghaltak.

1960-tól Almásfüzitői Timföld Sport Clubként működött az egyesület és az igazi sikereket már ATSC néven érték el csapataink.

Kevés az a sportág, amellyel ne próbálkoztak volna az idők folyamán több – kevesebb sikerrel (vízipóló, vívás, torna, evezés, atlétika, kosárlabda, repülő, karate, autós – technikai, tenisz, stb.)

Generációk nőttek fel, az ifikből nagyapák lettek, mind – mind élvezve a sportolás örömét, felüdülést nyújtva a mindenkor felnövekvő nemzedéknek.

Közben társadalmi munkával, vállalati segítséggel kibővítették a tornatermet (1962 – 1963) s ez további lehetőséget adott a teremsporthoz versenyszerű üzésnek (a megyei kézilabda terem bajnokságnak éveken át Almásfüzitő adott helyet.) és helyileg a női röplabda legmagasabb szintű kifejlesztésének.

A minőségi versenysport csúcsát a 60-as, 70-es évek hozták, amikor is három NB-s szakosztálya volt az ATSC-nek:

- Női kézilabda NB II. (1968-tól)
- női röplabda NB I. (1966-tól)
- Labdarúgás NB II. (1966-tól)

amelyek közül a női kézilabda csapat 3 évig szerepelt az NB II-ben, a labdarúgók 1973-ig játszottak az NB II-ben, míg röplabda csapat több mint 25 éven át folyamatosan a röplabda élvonalában játszott.

Az almásfüzitői sportéletnek újabb fellendülést adott a 80-as évek elején elindított HUNGALU Kupák sorozata: röplabdában 11 alkalommal, motorcsónak sportágban 9 alkalommal rendeztük meg a nemzetközi HUNGALU Kupákat, amelyek rangos eseményekké fejlődtek (VB- futam, EB- futam) A herendi porcelán tiszteletdíjak a versenyek rangját magasra emelték és egyben elismerést hoztak a gyári kollektívának és Almásfüzitőnek is.

1986-ban felcsillant a reménye a további fejlődésnek ill. az önállóság későbbi elérésének, amikor is a röplabda NB I-be jutás 20. évfordulóján a tornatermi lelátó elkészítésével, szálláshelyek kialakításával lehetőség kínálkozott egy edzőtáboroztatásra alkalmas sportcentrum megvalósítására, a Magyar Alumíniumipari Tröszt Vezérigazgatója és vezetése, a Vegyipari dolgozók Szakszervezete, A Komárom-Esztergom megyei Sportigazgatóság anyagi támogatásának kinyilatkoztatott ígéretét birtokoltuk a saját pénzalapunk kiegészítéséhez. Adott volt a helyi társadalmi összefogás a munkavégzéshez, de sajnos a Timföldgyár akkori vezetése nem élt a kínálkozó lehetőséggel.

Az ATSC további működését a Timföldgyár már nem tudta biztosítani és így 1992-ben az ATSC jogutódlással átalakult Almásfüzitő Sport Clubbá. (ASC) A létesítmények átkerültek az önkormányzathoz és az ASC fenntartója azóta is az almásfüzitői önkormányzat.

Az átalakulás nem volt zökkenőmentes, azonban négy – öt szakosztály működése folyamatos volt. Az Önkormányzat a sportműködéshez megfelelő támogatásban részesítette az ASC-t és lehetőségeihez mérten, szépen felújította a sportlétesítményt. Jelenleg tíz szakosztályt működtet az ASC – a megyében egyedülként -, amelyekről a későbbiekben számolunk be.

A 60. évforduló alkalmából ezen bevezető írás után külön megemlékezünk a legsikeresebb sportágakról, sportolókról és a remélhetőleg sikeres jövőről is.

Természetesen egy ilyen hosszú időszakot átfogó írás a teljesség igénye nélkül említi meg a sikereket, a kudarccokat, a szereplőket, a sportolókat és sportvezetőket.

Tisztelet minden közreműködőnek, de engedjék meg, hogy felsoroljam azok nevét, akik ebben a 60 évben az Egyesület Elnökeként sokat tettek az almásfüzitői sportélet felvirágzásáért: Hadfalvi László, Tóth László, Czérna László, Molnár Aladár, Koren Károly, Ráduly Mihály, Marton Mihály, Pokriva Nándor, Simon Ferenc, ifj. Zombori Mihály, Majorosi László, Wentzely Kálmán, Stingl Gellért, Udvardi István, Illés László, Kara Ernő.

Magamra vállaltam a névszerinti kiemelést is – elnézést kérve a sok név szerint ki nem emelt sporttársunktól és hozzátartozóitól – de talán az Almásfüzitői sportéletben játékosként, sportvezetőként, elnökként és szurkolóként eltöltött több mint 45 év feljogosít erre.

Sportolók felvonulása 1960. május 1-jén

A röplabda Almásfüzitőn

Az évfordulóról megemlékező bevezető írás után Almásfüzitő legeredményesebb szakosztályáról és a 26 éven át NB. I-ben szereplő női röplabda csapatunkról ejtünk néhány szót.

Az ATSC röplabda szakosztálya 1949-ben alakult, a DTSE megalakulása után egy évvel. A kezdetet a férfi csapat szereplése jelentette, amely kisebb – nagyobb megalkatásokkal, több – kevesebb sikerrel, újjászerveződésekkel 1965-ig működött.

A férfi csapat alapító tagjai: Dr. Kóbori Béla, Miklós Béla, Mészáros György, Damák József, Kürti József és Tóth László.

Röviddel ezután létrejött a női csapat és a későbbiek folyamán ez lett az életképesebb szakág. A női csapat alapító tagjai az alábbiak voltak: Soós Mária, Major Ilona, Száraz Irén, Nagy Erzsébet, Árvai Erzsébet, Csifári Magda.

Kezdetben a röplabdázás meghonosításáért, elfogadtatásáért küzdöttek, majd az első sikert 1955 hozta, amikor is feljutottak az NB III-ba, amely azonban egy év után megszűnt.

1959 év nyarán nagy megtiszteltetés érte sportkörünket, mivel az MRSZ megbízásából Almásfüzitőn rendezték meg a Magyarország – Kórea országok közötti válogatott mérkőzést, amely remek hírverése volt a röplabdaspornak. Ekkor kezdték el megszeretni és elismerni a röplabdázást Almásfüzitőn.

1960-ban feljutottunk az NB II-be, ahonnan elsősorban ellenfeink magassági fölénye miatt kiestünk, de a tapasztalatokat jól sikerült hasznosítani és 1963-ban a Vasas Izzó mögött újra az NB II-be kerülünk, sőt az MNK-ban már a 16 közé jutottunk (ez mindössze két NB II-es csapatnak sikerült.).

1964 nyarán egy újabb nemzetek közötti röplabda találkozót rendeztünk, mintegy 700 – 800 néző előtt – akkor még szabadtéren játszottak – a világbajnok Japán csapat 3 : 0-ra verte Magyarországot csapatát. Ez a válogatott találkozó egy újabb lendületet adott a szakosztály vezetésének és a játékosoknak is.

1966-ban veretlenül megnyertük az NB II-es bajnokságot és az akkori Népsport értékelése szerint: „A mezőny legfiatalabb és több tehetségből álló együttesének van a legtöbb esélye az NB I-ben való bentmaradásra illetve az NB I-ben is szép eredmények elérésére.”

A jó eredményt pozitív emberi tulajdonságok, jó közösségi és baráti szellem hozta, a csapatban minden játékos saját nevelésű, almásfüzitői volt.

Az első NB I-es mérkőzésre 1967. március 26-án Budapesten került sor, amelyen Bp. Spartacus – Almásfüzitői Timföld SC 3 : 1 (9; 13; - 10; 11)

Csapatunk összeállítása: Reiber, Zámbó, Mihalikné, Pálmási, Both, Nagy M. (Csere: Szabó) Edző: Tóth László.

A Népsport tudósítása szerint a csapat igen megilletődötten kezdett, de néhány perc után felnőtt ellenfeléhez és igen színvonalas, izgalmasban bővelkedő mérkőzésen szenvedett vereséget a sok éves NB I-es tapasztalattal rendelkező ellenfelétől. A csapat tagjai közül kiemelkedően jó teljesítményt nyújtott Nagy Mancsi, Reiber Joli, és biztatóan játszott a 14 éves Pálmási Jutka.

Az első NB I-es győzelem idegenben: Bp. Petőfi SC – Almásfüzitői Timföld SC

2 : 3 (9;9; -13;-4;-10) 0 :2 ról a döntő játszmában ragyogó hajrával nyert a Timföld.

Az NB I-ben eltelt 26 év tele volt gondokkal – örömmel, sikerekkel – balsike-
rekkel, de folyamatos NB I-es szerepléssel, sokszor kiesés elleni harccal és apró
előrelépésekkel.

Először bejutottunk a 5 – 8 közé, majd az 1982 – 83 bajnokságban az egyesület
életében a legkiemelkedőbb eredményt értük el: A Magyar Népköztársasági Kupa
történetében vidéki csapatként először jutottunk be a legjobb négy közé, majd
ezt az eredményt megismételtük a bajnokságban is, ahol a nagy hagyományok-
kal rendelkező és válogatottakkal teletűzdelt Vasas Izzó, Újpesti Dózsa és Bp.
Vasas SC (volt NIM) mögött az NB I. 4 helyén végeztünk.

1982-ben másodszor nyerte meg a Falusi Dolgozók Spartakiádját a volt NB I-es
csapatra épülő amatőr csapat (Mészárosné, Bokorné, Rakóné, Schäfferné, Binges
K., Lipóthné, Mereteiné, Karánsebesy É., és Csapóné)

Többször voltunk a vidék legjobb csapata, több ifjúsági és felnőtt válogatott
kerettagot adtunk a magyar röplabdasporthoz. Az egyesületnél kiemelkedő után-
pótlás nevelőtevékenység folyt, nyertek úttörő Olimpiát és OSK-t, az OIK küzdel-
meken is eljutottak a legjobbak közé. Az almásfüzitői általános iskolára épülő
utánpótlásunk országos szinten is kiemelkedő volt, több éven keresztül megren-
deztük a Duna- kupát és a mini röplabda tornát Almásfüzitőn. A középiskolai
bajnokságokban sikeresen szereplő komáromi Jókai Gimnázium csapatának
döntő hányadát is az ATSC lányai alkották.

Néhány név az utánpótlás-nevelők közül: Kaposvári János, Csányi Tibor,
Elek József, dr. Mátyási Józsefné (Piri- néni) József Lászlóné, Perge Attiláné,
Kalmár László.

1980-ban rendeztük meg először a Magyar Alumíniumipari Tröszt megbízá-
sából a HUNGALU Kupa nemzetközi női röplabda tornát, amely az évek folya-
mán az egyik legrangosabb klubtorna volt Magyarországon.

A tizenegy HUNGALU Kupa közül kiemelkedő volt az 1986- ban az NB I-be
kerülés 20. évfordulója alkalmából megrendezett jubileumi torna, amelynek meg-
nyitóján Stingl Gellért az ATSC elnöke köszöntötte az NB I-be került játékosokat
és a vezetőket.

Ma is megérdemlik, hogy felsoroljuk Őket: Mihalik Gusztávné (Marisom),
Rakóné Reiber Jolán (Putyi), Simóné Both Éva (Öcsi), Mészárosné Zámbo Rozá-
lia (Jenő), Mereteiné Nagy Margit (Misu), Bokorné Török Katalin (Rezsi), Szar-
káné Éltes Elvira (Ella), Lipóthné Falu Erzsébet (Csöre), Pálmási Judit (Pafi),
Lázárné Horváth Edit (Edus), Csapóné Szabó Mária (Gubacs), Tóth Laci bácsi
edző, id. Karánsebesy Lukács szakosztály vezető, Pokriva Nándor elnök.

A fentiek közül többen éveken keresztül játszottak a csapatban, és az utódok
tovább vitték a remek hagyományt, s négyszer nyerték el a HUNGALU Kupát (ezek
is herendi vázák voltak!)

Megérdemlik azok a röplabdások is nevük említését, akik több éven keresztül
NB I-es szinten képviselték Almásfüzitőt: Rokolyáné Kövi Margit, Nyikusné Kövi
Mária, Kerekesné Kövi Erzsébet, Vizi Emma, Schäfferné Kántor Magda, Halász
Nóra, Podhoráné, Szilágyi Erzsébet, †Fenyőháziné Frecska Zsuzsa, Csermák
Sándorné, †Szépené Barati Mária, Árgyelánné Bobek Erzsébet, Józsefné Turi Éva,

Lovasné Karsai Éva, Pergéné Hende Margit, †Steinné Póczos Júlia, Csordásné Majorosi Mónika, Csiliakova Iveta, Faluvéginé Szabó Lívია, Sárfiné Láng Edina, Marosi Zsuzsanna, Andrási Angéla, †Borvendég Katalin, Meretei Judit, Ónodi Éva, Meretei Ági, Csorba Klári, Kara Renáta.

És akik a fentieket edzőként sikerre vezették: Tóth László, Mátrai Sándor, Kovács Jenő és Kerekes László.

Sajnos a 90-es évek eleji változások véget vetettek egy sikeres szakosztály magasabb osztályban való szereplésének, de azzal egyedül csak Almásfüzitő dicsekedhet, hogy ilyen kis település csapataként több évtizeden keresztül a röplabda élvonalában játszott.

NBI-BE FELJUTOTT NŐI RÖPLABDACSA PAT

RÖPLABDA NBI CSOPORT VÉGEREDMÉNYE	
1. ALMÁSÜZITŐ JÚLIUS 22 25 - 88:51:64	
2. HSE	22 25 3 60:27 47
3. SZABÁNYA PÉTER	22 25 7 75:27 37
4. HOSKOVÁR LÉNYELET	22 25 8 48 49 28
5. ÚJNYÓ LŐCSA	22 23 8 43 42 28
6. BAC	22 20 12 45 43 32
7. BFT. DUNÁK	22 19 13 40 47 37
8. JÁNYÓ ÁRNYÁK	22 18 13 40 48 37
9. DÉRMEZŐSÉNY ÁNLAKAT	22 18 16 39 37 28
10. SZÉKELYKÖZ	22 18 18 32 32 28
11. HÁRSZÉNYI ALHAGYÓK	22 17 12 37 34 28
12. FARKASÚT HSE	22 17 20 3 42 20

Női NB1-es röplabda csapat 1966

Női röplabda csapat a 20 éves találkozón, 1986.

Labdarúgás Almásfüzitőn

Az ATSC jelvényében az 1948-as évszám alatt egy focilabda látható – s ez nem véletlen –, mivel annak idején majd minden egyesület a labdarúgó csapat megalakulásával kezdte meg működését.

A DTSE csapata a Nyugat -Magyarországi Alsövetség Győr II. osztályában indult, majd a bajnokság megnyerése után a területi bajnokságban játszott.

1948 őszén a DTSE első mérkőzésén a következők szerepeltek: Császár – Kunstár, Kovács Kálmán, Vizkelety József– Csorna József, Rajkai Győző – Németh Imre, Siklósi L., Tóth István, Tóth László, Fülöp János. Játékos edző: Fülöp János, Szertáros: Bokor Gyula, Intéző: Váradi Miklós, Pénztáros Magyarits Nándor (Marton Mihály feljegyzése szerint.)

A megyei bajnokság beindulásakor 1952-ben – többszöri névváltozás után – már Timföld Szikra SK néven szerepelt labdarúgó csapatunk. Az első bajnoki mérkőzést kölcsönpályán (Vacuum) a Naszály csapata ellen játszották.

Az 1954/55 évi szezonban megnyerték a megyei bajnokságot. Ezzel jogot nyertek az NB.II-es osztályozókön való részvételre, ahol akkor még nem sikerült kiharcolni az NB. II-es szereplés lehetőségét.

A csapat tagjai voltak: Sándor Imre, Pintér Géza, Plánky Gyula, Fekete Attila, Vizi Árpád, Vízvári György, Pokriva Nándor, Tárai Dezső, Mészáros István (Batyú), Buzás Imre, Barakka Imre, Nemes Mihály, Varga Gyula, Lakics Lajos, Nagy Antal. A tablón szerepelnek még: Klementisz Sándor Igazgató, Koren Károly elnök, Ströck László edző, Szeghalmi Ferenc szakosztály vezető, Boros László intéző.

1957/58-ban a megyei bajnokságot megnyert csapat tablóján a következők szerepeltek: Szász Károly Igazgató, Fülöp János szb. eln., Ráduly Mihály mb. elnök. Marton Mihály titkár, Koren Károly szo. vezető, Mészáros Lajos edző, Boros László intéző. Sándor Imre, Rozs János, Plánky Gyula, Pintér Géza, Vass Károly, Kámán József, Füzesi Tibor, Pokriva Nándor, Tárai Dezső, Mészáros István, Ördögh Imre, Huszár József, Lelkes István, Veréb Zoltán, Varga II. Mihály, Fekete Attila, Kapinecz Dömötör, Blaesius Ede, Lencse Lajos, Varga Tibor.

1958. őszén egy sajnálatos autóbaleset következtében Sándor Imre és Vass Károly életét veszítette, többen súlyos sérüléseket szenvedtek és ennek folytán csapatunk meggyengült, a feljutásról az egyesület lemondott.

A baleset egyik áldozatának emlékére – amíg a játékosársak vállalták a játékot – éveken keresztül megrendeztük a Vass Károly emlékmérkőzést öregfiúk szinten a Celldömölkiekkel kölcsönösen.

Az Almásfüzitő Önkormányzat a tragédia 40. évfordulóján egy emléktáblát helyezett el a Sportház bejáratánál, amelynél minden évben koszorúzással emlékezünk sporttársainkra.

A '60-as évek elején egy tehetséges, fiatal gárda fejlődött Pokriva Nándor elnök, Zombori Mihály szakosztályvezető és Paulik Ferenc edző irányítása, vezetése alatt.

Az 1962/63-as megyei bajnokság fölényes megnyerésével (10 pontos előny a Komáromi Olajmunkás előtt, 111 rúgott és 10 kapott gól) bejutottunk NB III. Északnyugati csoportjába, ahol a félfordulós bajnokságban is elsőkké lettünk, de akkor még nem jutottunk fel az NB. II-be átszervezés miatt.

A bajnokcsapat tablóján Wentzely Kálmán Igazgató, Pokriva Nándor elnök, Mindszenti László gazdaságvezető, Zombori Mihály szakosztályvezető, Paulik Ferenc edző, Várhídi Antal intéző mellett az alábbi játékosok szerepeltek: Siklósi György, Rozs János, Salczer Gyula, Veréb Zoltán, Szlávik György, Rakó István, Blaesius Ede, Bognár László, Polhammer Ferenc, Szabó György, Nagy Győző, Mátrai András, Stingl Gellért, Maróti László, Kovács Rudolf, Podháczi László.

De három év múlva ennek is eljött az ideje, amikor 1966-ban mint a csoport II. helyezettje bekerültünk a NB. II- középcsoportjába.

Az NB. II-be jutott csapat tagjai: Siklósi György, Rakó István, Blaesius Ede, Molnár Sándor, Nagy Mihály, Szlávik György, Sidi László, Gaál István, Maróti László, Radics Sándor, Paulik, János, Mátrai András, Tóth Sándor, Tóth Béla, Rang János. Vezetők: Wentzely Kálmán Igazgató Pokriva Nándor elnök, Mindszenti László gazdaságvezető, Marton Mihály titkár, Zombori Mihály szakosztályvezető, Paulik Ferenc edző, Pintér István intéző.

1967. március 13-án az első NB. II-es mérkőzés: ATSC - Szentendrei Egyesített Tiszti Iskola 1:0. A csapat az alábbi összeállításban győzte le az ETI csapatát, amelynek edzője Budai II. László az aranycsapat jobbszélsője volt: Siklósi György - Papp Andor, Blaesius Ede, Molnár Sándor, Paulik János, Tóth Sándor - Tóth Béla, Mátrai András, ifj. Fekete Attila, Radics Sándor, Maróti László. Góllövő: Radics Sándor

Több, mint hat éven keresztül szerepeltünk a labdarúgás harmadik vonalában, volt olyan év, amikor az NB I/B-be való feljutás lehetősége is megcsillant. Ezekben az években még a Timföld második csapatában is kitűnő focisták rúgták a bőrt, az ifjúsági és serdülő csapatban tehetséges játékosok egész sora nevelkedett.

A fent említetteken kívül az NB. II-es csapatban több éven keresztül szerepeltek: Lázár Ernő, Stingl Gellért, Dóczi Károly, Svelik Ferenc, Simon Gyula, Latorczay Károly, Háklár Imre Mátay Dénes, Takács István.

Néhány név, akik Almásfüzitőről magasabb osztályú csapatokhoz kerültek: Szabó György, Csorna László, Vizelety József, Kendi Ferenc, Nagy Győző, Bognár László, Takács István, Siklósi György, Tóth Béla, Tóth Sándor, Beigelbeck Attila.

1967-ben megtörtén a füves pálya felújítása, újrafűvesítése. 1969-ben elkészült a harmadik pálya is, mivel a labdarúgás népszerűsége verseny és tömegsport szinten szükségessé tette.

Ezekben az években két alkalommal szerepelt a magyar válogatott Almásfüzitőn, valamint a kubai utánpótlás válogatott is vendégünk volt.

Több NB. I-es csapat is játszott Almásfüzitőn. Nem volt ritka, hogy bajnoki mérkőzésen és NB. I-es csapat elleni összecsapáson 2000 főn felül volt a nézőszám.

És az ellenfelek közül többen később az NB I/B-ben és az NB I-ben is szerepeltek (VOLÁN SC, Székesfehérvári MÁV, Veszprém, Kaposvár, Siófok, Szekszárd, Drog, Nagykanizsa, Pécsi Ércbányász).

1972. őszén a labdarúgás átszervezése folytán visszakerültünk az NB. III-ba, majd háromévi NB. III-as szereplés után 1976-tól már ismét a megyei bajnokságban indulhattunk. Közben az NB. II-es csapatban szerepelt játékosok folyamatosan „kiöregedtek”, abbahagyták az aktív játékot, illetve átigazoltak környékbeli magasabb osztályú csapatokhoz és a helyükre kerülő fiatalok már nem tudták tartani azt a színvonalat, amit elődeik képviseltek.

Az eredményeket a jó közösségi, baráti szellem nagyban elősegítette, amely nemcsak a pályán érvényesült. Éveken keresztül a labdarúgó szakosztály rendezte meg a közkedvelt, hagyományos Sportbálokat, ahol labdarúgóink a vendéglátásban, a szervezésben és a lebonyolításban is helytálltak. A volt labdarúgók éveken keresztül ATSC Öregfiúk néven szerepeltek, találkoztak a különböző tornákon.

Azután Almásfüzitőn is megindult a visszaesés. 1982-ben a megyei bajnokságtól is elbúcsúztunk és a következő szezont egy átszervezett, fiatal gárdával kezdtük el a komáromi járásban.

Az első mérkőzés elvesztése után jó szerepléssel megnyertük a bajnokságot és 1983/84-ben egy évig ismét a megyében játszottunk, de a megyei bajnokság erősnek bizonyult fiatal csapatunknak és kiestünk.

Utána a járási illetve körzeti bajnokságban játszott csapatunk váltakozó teljesítményt nyújtva, amelynek egyik fő oka volt a gyakran átalakuló játékosállomány, majdnem minden szezonban új csapatot kellett építeni a mindenkori edzőnek.

1988-ban több évi közepes bajnoki szereplés után volt egy kis előrelépés – amely sajnos átmenetinek bizonyult –, majd az átalakulás illetve a Timföldgyár leállítása meghatározta a korábban sok sikert elérő almásfüzitői labdarúgás további lehetőségeit.

Az almásfüzitői labdarúgás fejlesztésében külön meg kell említeni az edzőket a felnőttteknél: Mészáros Lajos, Ströck László, Nagy István (Pupos), Paulik Ferenc, Kozicz László, Rózsa János, Mátrai András, Paulik János, Molnár Sándor, Rákos Attila, Svelik Ferenc, Ifj. Fekete Attila. És a fentiek mellett az utánpótlás nevelésben: Vizi Árpád, id. Fekete Attila, Salczer Gyula, Pokriva Nándor, Nagy Győző, Nagy Mihály, Dóczi Károly, Perge Attila.

Köszönettel tartozunk önzetlen és lelkiismeretes munkájukért a labdarúgó csapatok mellett dolgozó intézőknek: Várhidi Antal (Pajti bácsi), Pintér István, Molnár József, Horváth Gyula, Dusik Mihály, Timár Ferenc, Timár János, Szelőczey Károly, id. Csorna József, Holovnyák József.

A legsikeresebb időszakban Paulik Ferenc vezette a csapatot a megyei bajnokságtól az NB. III-on keresztül az NB. II-be és ott is helytállva. Almásfüzitői sikereinek emlékére évek óta megrendezik a Paulik – emléktornát, amely az első időszakban öregfiúk találkozója volt, ma pedig általános iskolai utánpótlás torna.

A labdarúgás mai helyzetében nehéz tárgyilagosan írni a füzitői labdarúgásról, s különösen nehéz számomra, aki játékosként társaimmal együtt részese voltam az almásfüzitői labdarúgás fénykorának és egyesületi vezetőként a hanyatlás ill. stagnálás időszakának is. Éppen ezért próbáltam tényszerűen vázolni a labdarúgás múltját és jelenét Almásfüzitőn a nosztalgiazást pedig megtartva a régi játszótársakkal való találkozások felemelő pillanataira.

Hogy melyik volt a jobb csapat? A '60-as évek előtti, vagy az NB. II-be jutott és ott eredményesen szereplő?

És mikor volt jobb a magyar labdarúgás? Akkor vagy a jelenkorban?

Ennek eldöntését a szurkolókra és az olvasókra bízom.

Vizisportok Almásfüzitőn

Még 1972-ben történt... Néhány fiatalember, aki szerette a vízi életet és a technikában is jártas volt, azzal a kéréssel fordult az ATSC elnökséghez, hogy szeretnék megalakítani a motorcsónak szakosztályt. (akkor vezették be először a motorcsónakokra a luxusadót, amely alól a hivatalos versenyen résztvevők mentesültek.) A sportkör akkori vezetőinek tetszett az ötlet, helyt adtak a kezdeményezésnek. Az addig csak hagyományos sportágak űzésére lehetőséget adó egyesület megalakította a motorcsónak szakosztályát. Az idő az akkori döntés helyességét igazolta.

A szakosztály megalapításában mindenekelőtt meg kell említeni Wentzely Kálmán Timföldgyár igazgatóját, a motorcsónaksport szerelmét, aki versenyzőként is sikereket ért el. A szakosztály megalapításában elvülhetetlen érdemeit szerzett Szabó Aladár, aki szakosztály-vezetőként 1980-ig tevékenykedett és hajóépítőként kifejlesztette a speciális versenyhajókat.

Az első szakosztály elnök Podháczi László szintén 1980-ig vezette a szakosztályt, majd tőle Pénzes Imre vette át a vezetést, akitől Wentzely Kálmán korai tragikus halála után Havas Pál vette át a szakosztály irányítását és Boros Ferenc titkárként segítette munkáját.

Az évek során Rátvai Endre, Csigéné Kecskés Erzsébet, Tamis József, Sulyok Mária, Biermann Margit és Herczeg József is bekapcsolódott a szakosztályi munkába.

Az almásfüzitői Duna part kedvező adottságait kihasználva - a Timföldgyár jelentős segítségével - sikerült kialakítani egy vízibázist, motorcsónak-tárolóval, amely lehetőséget kínált kezdetben területi, majd rangos nemzetközi versenyek rendezésére. Jó szakemberek vezetésével, lelkes sportbarátokkal pár éven belül már bajnoki helyezéseket értek el, sőt ifj. Szabó Aladár elsőként magyar bajnokságot is nyert az ATSC-nek, amelyet később többen megismételtek. Versenyzés szempontjából a leg-sikeresebb év 1983 volt, amikor is három bajnokságot nyertek az ATSC sportolói: SC-ben ifj. Szabó Aladár, SD-ben Osztopányi Zoltán, a megbízhatósági kategóriában a Boros házaspár. A sporthajók között a „legeredményesebb szakosztály” büszke címet is kiérdemelték.

Átmeneti visszaesés után - ami a homológ motorok bevezetése miatt következett be - 1987-ben már három bronzérmes helyezést értünk el, 1988-ban az S850 kategóriában Osztopányi Zoltán bajnok, míg Szabó Ferenc S 550-ben bronzérmes lett.

Az országos bajnokságokon és a nemzetközi versenyeken való sikeres szereplés eredményeként több válogatotat is adott a szakosztály: ifj. Szabó Aladár, Osztopányi Zoltán, Tamis József, Németh Zoltán.

A szakosztály életében jelentős változást hozott 1981-ben az első HUNGALU Kupa megrendezése, amelynek sikere biztatást adott az egyesületnek a további években egyre emelkedő színvonalú versenyek szervezéséhez. 1983-ban már az OB. egyik futamaként rendeztük meg versenyünket, amelyen többszörös Világ és Európa bajnokok, Világ Kupa győztesek és nemzetközi bajnokok vettek részt és az évek folyamán az egyik legrangosabb hazai motorcsónakversennyé vált a HUNGALU Kupa, amelynek rangját a herendi porcelán tiszteletdíjak is emelték. Az ATSC versenyzői közül egyedül Osztopányi Zoltán nyerte el 1982-ben SD-kategóriában a HUNGALU Kupát jelképező herendi vázát, de az évek folyamán többen is dobogós helyen végeztek.

A Magyar Alumíniumipari Tröszt (MAT) támogatásával rendezett versenyek sikeres rendezését elismerve – az MMSZ javaslatára – a Nemzetközi Motorcsónak Szövetség (U.I.M.) Almásfüzitőnek ítélte 1987-ben az S 500 kategória Európa bajnokságát, 1989-ben pedig a VIII. HUNGALU Kupa keretén belül S750 kategóriában Világbajnokságot rendeztünk. Ez volt Almásfüzitő eddigi legrangosabb sportversenye Tv közvetítéssel, jó szórakozást nyújtva a Duna partra kilátogató több ezres közönségnek és a TV nézőinek.

1990-ben a IX. HUNGALU Kupa megrendezésével egy sikeres versenyrendezői időszak befejeződött.

A motorcsónak szakosztály ATSC-ből való kiválásának (és az ATSC vagyontárgyai felhasználásának szándékával önálló egyesületté alakulásának) terve után a jogutód ASC keretein belüli továbbműködése lehetetlenné vált.

A gyári ill. tröszt támogatás megszűnésével illetve a gyár leállításával a versenyszervező működés megszűnt Almásfüzitőn.

Néhány szót a vizitúra szakosztályról, amely 1983-ban alakult, és eredményesen működött éveken keresztül. Az alapítók Havas Pál, Herczegh József, Rátvai Endre és a Boros házaspár.

Ezt megelőzőn is voltak hagyományai az evezésnek: Dunaalmáson a '60-as évek elejéig működött egy klub, majd a csónakok átkerültek a tatai csónakházba.

A Duna parton jól megfér egymás mellett a versenysport és a tömegsport.

A sok egyéni és családi túra mellett éveken keresztül a nemzetközi Sobiesky János emléktúra egyik állomáshelye, kikötőhelye volt Almásfüzitő, amelynek még kedvezőbb lehetőséget biztosított a pályázatokon elnyert összegekből – vállalati segítséggel – 1988-ban felépített szociális épület, fürdővel, WC-vel és társalgóval.

A vizitúra közkedvelt volt az általános iskolások és a fiatalok körében. A Boros házaspár lelkes, hozzáértő munkája nagyon sok fiataalt vonzott a Dunapartra, de népszerűek voltak a Havas Pál, Herczegh József által szervezett Rába illetve Dunatúrák is.

Jelenleg két egyesület működik Almásfüzitőn: az Almásfüzitői I760 Sporthajó Egyesület és az ALOXID Vizisport Egyesület. Az Önkormányzat tulajdonában lévő vizibázison várják a vizisport iránt érdeklődőket.

VI. Hungalu Kupa 1986-ban, a nézők a rajtra várnak

A többi sportágról röviden

A 60 éves jubileum alkalmából a legeredményesebb sportágakat bemutató írása-
im után megpróbálom az Almásfüzitőn az eltelt 60 év alatt működő szakosztályo-
kat röviden bemutatni.

A képzeletbeli dobogóról eredményes működése alapján alig szorult le a **kézi-
labda** szakosztály, amelynek mindkét csapata az 1960-as években a megyei baj-
nokságban szerepelt. A fiúk többször is közel voltak a bajnoki címhez és igen jó
közösségi szellemű csapattal éveken keresztül sok sportélményt, jó szórakozást
nyújtottak lelkes közönségének.

A lányok több évi megyei bajnokságban való szereplés után 1968-ban egy fiatal
csapattal 10 csapat közül megnyerték a bajnokságot és az NB. II-be jutottak a tatai
edzőtáborban megrendezett osztályozón. A dicsőségtablón Wentzely Kálmán
igazgató, Pokriva Nándor elnök, Mindszenti László gazdasági vezető, Marton
Mihály titkár, Balogh Szabolcs szo. vez., Kondor István edző és Juhász Lajosné
intéző szerepel. A csapat tagjai: Mészáros Ida, Eördögh Imréné, Varga Julianna,
Bertalanits Katalin, Fekete Mária, Hegedűs Zsuzsa, Juhász Julianna, Postás Julian-
na, Farkas Erzsébet, Varga Judit, Meretei Alíz, Simon Ilona, Vörös Irén, Sándor
Magdolna.

Sajnos az NB. II-es szereplés csak tiszavirág életű volt, 1970-ben kiestünk az NB.
II-ből s újra a megyei bajnokságban indultunk. Majd több éves változó szereplés
után a 70-es évek közepén mindkét szakág részben anyagiak, részben az után-
pótlás hiánya miatt megszűnt.

A szakosztály minden évben részt vett az Almásfüzitőn nagy sikerrel megren-
dezett terem-bajnokságokon, amely igen népszerű volt abban az időben jó szóra-
kozást nyújtva a szépszámu közönségnek.

A kézilabda szakosztályban éveken keresztül dolgozó, rendkívül lelkes sportve-
zetők közül meg kell említenünk Bertalanits Miklós, a Juhász házaspár, Andrási
István, Kondor István, Borvendégh József, Berlikné Juhász Júlia nevét

És akik edzőként (időnként játékos edzőként) az eredményes működést előse-
gítették: Szitás András, Takács Béla, Kondor István, Simó János, Tóth Imre, Sipos
József, Bognár Imre, Pirik József és Csorba András.

A **természetjárás** mindig is nagy népszerűségnek örvendett Almásfüzitőn.
A szakosztály megalapítói: Nagy Mihály és Balogh Gyula bácsi voltak. A hőskor-
ban a teherautós és gyalogos túrák voltak igen népszerűek. 1962-ig a szakszerve-
zethez tartozott a természetjárás, majd az ATSC egyik kiemelkedő szakosztálya
lett. Volt olyan időszak, amikor 200 – 300 tagot számlált a szakosztály, amelynek
kiemelkedő személyiségű vezetői és túsívezetői voltak: a már említettekén kívül
Barta Mihályné, Czánik Margitka, Cseke István, György Imre, Salla Imre, Révész
László, Tárnok Ferenc, Belcsák Róbert, Krizsán Piroska, Simon Lajos, a Denk
házaspár, Felföldi János, Szakáll Tiborné, Berdó György.

A természetbarát szakosztályból megalakult Simon Lajos vezetésével a **tájéko-
zódási futó** szakosztály, amely a későbbiek folyamán az egyik legeredménye-
sebb szakosztálya volt az ATSC-nek. I. osztályú versenyzők: Major Árpád, Gyulai
Zoltán és aranyjelvényes ifjúsági versenyzők: Horváth János és Babirák Rozália

mellett sok kiváló minősítésű sportoló képviselte a megye akkor egyetlen társadalmi szakosztályában az Almásfüzitői Timföld SC-t.

A szakosztály Simon Lajos vezetésével (aki egyben a Komárom megyei tájfutó szövetség elnöki tisztségét is betöltötte) kiemelkedő versenyrendezési tevékenységet folytatott. Éveken keresztül megrendezték a Nagy Mihály emlékversenyt. A nagy létszámú versenyek közül csak a nemzetközi Vásárvárosok Kupáját, a Béke és Barátság Kupát valamint a számtalan magyar bajnoki versenyt, a Hosszú távú Bajnokságok sorozatát említem Komárom megyében. De közreműködtek az 1983. évi tájfutó Világbajnokságon Zalaegerszeg térségében.

A szakosztály tagjai a vállalat leállítását megelőzően átigazoltak a Tatai Honvéd AC-ba és tovább folytatták tevékenységüket. Az 1992-ben elhunyt Simon Lajos emlékének tisztelegve azóta minden évben megrendezték a Simon Lajos emlékversenyt.

Több éven át eredményesen szerepelt a kerületi bajnokságban a férfi **kosárlabda** szakosztály, ahol Wentzely Kálmán, Varga Lajos, Záray Emil, Décsi Zoltán, Tóth István, Simon János, Tóth Imre, Brech János szerepelt az 1960-as évek végéig.

Az **ökölvívó** (Kiss Ferenc, Demin Mihály), **a vívó, a teke (Balogh Géza)** és a **torna (dr. Mátyási Józsefné)** szakosztályok viszonylag rövid ideig, az 1960-as évek közepéig működtek.

Asztaliteniszezni a kezdetektől lehetett Almásfüzitőn, a szakosztály Szilágyi György, Simon Lajos irányításával, Tiborcz István és Buday István versenyzői és edzői sikereivel megyei szinten eredményesen működött 1972 januárjáig, majd több év szünet után az utóbbi években újjászerveződött és jelenleg is amatőr szinten működik.

A **sakk** szakosztály az egyik legrégebbi szakosztály, már az 50-es években is működött. Az alapítók között volt Molnár József (Dunyi), Csabjánszky Sámuel és Takács Ferenc, aki edzői teendőket is ellátott, de később a többszörös magyar bajnok nemzetközi nagymester Lángos Józsa is edzősködött Almásfüzitőn. 1969-ig versenyszerűen működött a szakosztály igen jó eredményekkel a megyei bajnokságban. Átmeneti szünetelés után az 1980-as évek elején Pusztai János, Kerekes György valamint Tomisa Béláné irányításával elsősorban fiatalokkal újjászerveződött és azóta is eredményesen működik. Sok sikeres versenyt rendeztek Almásfüzitő sakk bajnoka címért.

A **tenisz** már a 60-as években amatőr szinten működött Orbán Ferenc irányításával, majd 1996. augusztusában tömegsport szinten Dr. Zsembery László, Tóth Antal és Somogyvári Péter bábáskodásával indult a szakosztály működése. Az elmúlt évek alatt egyre szebb eredményekkel szerepeltünk a megyei amatőr és öregfiúk bajnokságokban és az OLD BOYS versenyeken.

Az utóbbi években divatba jött új sportágak közül 1986-ban Bodó Zoltán szervezésében és irányításával megalakult a **Karate** szakosztály, amely azóta is eredményesen működik. Egyre nagyobb sikerrel rendezik meg az országos „B” kategóriás Kyokushin – karate versenyeket Almásfüzitőn.

Mindenképpen megemlítendő, hogy 1981-ben ifj. Zombori Mihály, Maruzsi László és Schütt Gyula irányításával elindult az **autós technikai** szakosztály, amely Tigris- kaszkadőr csoport néven bemutatókat szervezett az országban és a

Millenárison. Motoros és autós ugratás csúcsait állították fel és az egyetlen olyan szakosztály volt, amely maga teremtette meg működésük feltételeit. 1983 decemberéig működött Almásfüzitőn a szakosztály, tagjai a későbbiekben országos , illetve nemzetközi szintű versenyeken értek el kiemelkedő eredményeket. (Maruzsi László sokszoros magyar bajnok lett.)

A szakosztályokról megemlékező írásaim után szeretném azon családok nevét felsorolni, amelyekben a generációk tovább vitték a sportolás szeretetét és örömet és az elmúlt 60 év alatt hozzájárultak Almásfüzitő tiszteletreméltó eredményes sportéletéhez.

Andrási, Árgyelán, Barati, Beigelbeck, Berlik, Bertalanits, Blaesius, Boros, Both, Csapó, Csorba, Csorna, Dénk, Dékány, Dusik, Egervári, Elek, Éltes, Endrédi, Fekete, Gombás, Halász, Háklár, Horváth családok, Juhász, Kalmár, Kaposvári, Kara, Karánsebesy, Kaszás, Kerekes, Kondor, Kövi, Láng, Lázár, Lipóth, Majorosi, Mátay, Mátrai, Mátyási, Meretei, Mészáros családok, Molnár, Nagy, Plánky, Postás, Pusztai, Rakó, Ráduly, Rosta, Rozs, Sárközi, Séra, Simó, Simon családok, Stingl, Szabó családok, Szelőcsei, Szilágyi, Takács, Tóth családok, Varga családok, Vizi, Vízkelety, Zabajnik, Zámbo, Zombori...

Egy ilyen felsorolás nem rangsort jelent (ezért is próbáltam az ABC szerint elkészíteni). Annak veszélye, hogy valakik kimaradnak a felsorolásból nagyon nagy, így elnézést kérek mindazoktól, akik az emlékezet hiányossága miatt esetleg kimaradtak.

Dr. Tomisa Béla Dr., ifj. Rakó István Győző almásfüzitőn sakkozó két mester jelölt és Rakó Istvánné a Füzítő bajnoka rendezvényen

Tömegsport és kiemelkedő versenyek Almásfüzitőn

Az ATSC 60. éves történetében jelentős hely jutott az emberek szabadidősport tevékenységének, amelyet régebben tömegsportnak neveztünk. A Timföldgyárban már a kezdetektől helyt adtak a tömegsportnak, üzemi bajnokságokat szerveztek, ahol üzemrészek dolgozói mérték össze erejüket, ügyességüket a sportversenyeken. Kezdetben az MHK mozgalom, majd a különböző spartakiádok adtak lehetőséget a dolgozók mozgásigényének kielégítésére (1950 és, 70-es évek) ezekben az években vált rendszeressé az üzemi sportfelelősök által a Timföldgyárban a sportbeli vetélkedés, amely egyben közösség formáló, baráti találkozó is volt a „harmadik félidő „segítségével.

Néhány név, akik hagyományt teremtve nagyon sokat tettek a tömegsport versenyek szervezésében, lebonyolításában: Pokriva Nándor, Plánky Ferenc, Marton Mihály. id. Fekete Attila, Éltes Lajos, Vizi Árpád, Tímár János, Csányi Tibor, Szabó József (Csöpi bácsi), Beigelbeck Imre, id. Bartal András ...

Az 1980-as évektől még rendszeresebbé, szervezettebbé vált a vállalati dolgozók sportolása. Minden évben esemény naptár készült, amelyben szerepeltek az üzemi bajnokságok: asztalitenisz, atlétika, kispályás labdarúgás, tenisz, üzemi ötpróba (kapurarúgás, kosárra dobás, lövészet, teke, célbadobás gránáttal) sportágakban és a lakótelepi tömegsportrendezvények, de szerepeltek a szocialista brigádok sportrendezvényei és az igen népszerű természetjáró túrák is.

Éves szinten mintegy 80- 100 sporteseményen 6-7000 fő vett részt a versenyeken, hódolt a sportolás örömeinek és szenvedélyének.

Nagyon sok nagyszabású rendezvény volt Almásfüzitőn és ezek után minden résztvevő elismerően nyilatkozott a szervezésről és a szakszerű lebonyolításról, a kiváló sportolási lehetőségekről és a korszerű sportlétesítményünkéről.

Néhányat említek csak meg: a Magyar Alumíniumipari Tröszt napok (1978), A Tizenhatok tornája (1983), a Játékos gyermek és Sportnapok (1979,1981), a VDSZ munkahelyi olimpiák (1980, 1988), Juniális a Mátyás kútnál (1981) Víkendbörze (1983) rádióközvetítéssel, a VDSZ munkahelyi olimpia területi döntője Győr- Sopron, Fejér és Komárom megye vegyipari üzemeinek részvételével.

A Falusi Dolgozók Spartakiádját két alkalommal is megnyerte a volt NB. I-es női csapatra épülő gárda, de a volt kézilabdázók és a labdarúgó öregfiúk is sikeresen képviselték Almásfüzitőt a különböző versenyeken.

1984-ben először rendeztük meg a Füzitői Foci Farsangot a tornatermi foci mostani hagyományait megalapozva és ebből máig tartó labdarúgó torna lett. A Füzitői Foci Farsang azóta is minden évben megrendezésre kerül.

Az 1970-es évek vége felé volt sportolókból és KISZ-es fiatalokból egy nagyon jó szervezőgárda jött össze a Timföldgyárban, akik sok ötlettel kezdeményezői voltak az almásfüzitői sportrendezvények sikereinek.

Néhány név a tömegsport (szabadidősport) rendezőgárdájának lelkes csapatából, akik a fent említett sporttársakkal együtt, majd tőlük a „stafétabotot” átvéve szervezték a versenyeket: Szilágyi György, Simon Lajos, Rozs János, Molnár József,

Simó János, ifj. Zombori Mihály, Nagy Árpád, Holpert József, Pálffy Aladárné, Stingl Gellért, Simon Gyuláné, Simon Gyula, Fekete Attila, Csorba András, ifj. Bartal András, Horváth János, Molnár László, Jutasi Csaba, Udvardi István, Kara Ernő...

A tömegsport mellett három sportágban országos szintű magas színvonalú versenyek megrendezésével tette ismertté Almásfüzitő nevét a hazai és a nemzetközi sportéletben az ATSC.

Tájékozási futó sportágban kihasználva a megye kedvező versenyterepét és a helyi szálláslehetőségeket, országos versenyek sorozatát rendezte meg az ATSC tájfutó szakosztálya Simon Lajos irányításával és minősített versenybírói gárdánk közreműködésével.

Monspart Sarolta tájfutó Világbajnok és Boros Zoltán VB. III. helyezett élménybeszámolója Almásfüzitőn elindított egy versenyrendezési időszakot az ATSC tájfutó szakosztályánál.

Országos Bajnokságok:

1978 április 16-án az országban az első Hosszútávú Nappali Egyéni Bajnokságot rendeztünk meg Csákányospusztán, ennek sikeres megrendezése elismerésül 1979-ben Kőhányáspusztán, 1980-ban a Gerecsében, 1987-ben újra Kőhányáspusztán rendeztük meg a HNEB-et.

1984-ben Vidéki és Országos Éjszakai Bajnokságot rendeztünk Csákányospusztán, ugyancsak ott rendeztük meg 1989-ben a középkorú és Hosszútávú Országos Bajnokságot.

A nemzetközi versenyek közül kiemelkedett 1981. novemberében a hat szocialista ország Barátság Kupája, 1984-ben és 1988-ban a Vásárvárosok Kupája, 1988-ban az Éjszakai Világverseny Csákányospusztán.

De szakosztályunk közreműködött 1983-ban a Magyarországi tájfutó Világbajnokság szervezésében: edzőtáborok szervezésével ill. versenybírói feladatokat láttunk el.

Sok gondot fordítottunk a fiatalok nevelésére, az iskolákban tájékozási ismeretekre tanítottuk a gyermekeket.

1988-ban a Diákolimpia ill. Úttörő Olimpia megrendezésében közreműködünk, a TURUL Tájértkép elkészítését és az országos TÁJTÉRKÉP verseny lebonyolítását Várgesztesen is az ATSC rendezte, amelyről az MTV is közvetítést adott.

A csákányospusztai faház nemcsak a tájfutó versenyek versenyirodája, hanem a természetbarát kirándulások célpontja, a brigádösszejövetelek kedvelt helyszíne volt ezekben az években és a síelni vágyók is hódolhattak szenvedélyüknek ha az idő engedte.

A rövid ideig, de igen eredményesen (öfenntartóan!) működő Autós-technikai szakosztály részéről említésre méltó kezdeményezés volt 1983. február és március hónapban az Országos elméleti és technikai edzőtáborozás megszervezése a Rally és Autocross versenyzők részére Almásfüzitőn ill. Komárom megyében, amelyet Szászvári József, Ferjász Attila és ifj. Zombori Mihály neve fémjelzett.

Végére hagytam a legtöbb elismerést kiváltó rendezvényeinket, amelyeket a Magyar Alumíniumipari Tröszt megbízásából 1980-ban rendeztünk meg először, és több mint tíz éven keresztül HUNGALU- Kupa néven vált országos sporteseményé különböző sportágakban. Az elindításban döntő szerepe volt Dr.

Dózsa Lajosnak és Wentzely Kálmánnak, de a tornák rendezésében, támogatásában nagy segítséget nyújtott Nagy Alfréd a MAT osztályvezetője. Almásfüzitő volt az egyetlen helyszín, ahol két sportágban röplabdában és motorcsónakban vetélkedtek az értékes díjakért.

Az első **röplabda** HUNGALU-Kupa 1980. november 27- 30 között került megrendezésre egy külföldi és négy magyar csapat részvételével, amelynek győztese a többszörös magyar bajnok, válogatottakkal teletűzdelt NIM SE volt. Azután minden évben emelkedett a külföldi csapatok száma, míg 1984-ben már 4 - 4 külföldi és hazai csapat versengett a kupa elnyeréséért. Ez 1981- ben és 1982-ben a Bp. Vasas SC. csapatának, majd 1983-ban a Spojnia Warszawa, 1984-ben TG. Viktória Augusburg csapatának sikerült, majd 1985-ben végre a hazai közönség örülhetett az ATSC győzelmének, amelyet a három következő évben megismételtek lányaink. Így négyszeres HUNGALU Kupa győztesként a legeredményesebb együttes címét is elnyerték. Különösen az 1986-os győzelem volt emlékezetes, mivel ez a torna az NB I-be kerülés 20. évfordulója jegyében zajlott és ezen részt vettek és ajándékot kaptak az NB-I-et kivívó játékosok és az akkori vezetőik is. De az 1988. évi győzelem is értékes volt, ez az ATSC 40. évfordulója alkalmából született meg. A tizedik jubileumi torna győztese 1989-ben az ALBA VOLÁN Székesfehérvár lett, majd az 1990-ben megrendezett XI. HUNGALU Kupa a PRO-TON-GANZ DANUBIUS csapatához került. Akkor még nem gondoltuk, hogy ez volt az utolsó a sorban.

Ezzel ért véget egy közkedvelt nagyszerű nemzetközi torna, majd a 26 évi szereplés után elmúlt a „füzitői csoda”, a folyamatos NB-I-es szereplés a magyar női röplabda sportban. Az utolsó programfüzetet böngészve olyan nevekre bukkantok a torna legjobbjai között, akik éveken keresztül meghatározták az akkor még élvonalbeli magyar válogatott játékát. Gerevichné Bardi Gyöngyi, Radnainé Schlégl Judit, Szalayné Sebők Éva, Buzek Lászlóné, Pomikálszkyé Bernáth Bea, Pollák Gabriella, Fellegvári Teodóra, Kiss Andrásné, Molnár Andrásné, Danada Judit, Payer Andrásné...

De a legjobbak között szerepeltek kedvenceink, az ATSC legjobbjai: Árgyelánné Bobek Erzsébet, Pergéné Hende Margit, Lovasné Karsai Éva, Láng Edina, Csíliaková Iveta, Ónodi Éva, Szabó Lívia, Szépené Barati Mária.

A MAT-tal kötött szerződés értelmében, 1981-ben első alkalommal került megrendezésre a **motorcsónak** HUNGALU- Kupa.

Igaz, hogy az eredeti időpontban (július 26.) nem tudtuk lebonyolítani a versenyt a magas Dunai vízállás miatt. Szeptember 5-re halasztott verseny nem okozott különös problémát, csak rengeteg többletmunkát, s így sikerült magas színvonalú, rangos nemzetközi versenyt rendezni.

Hat országból 67 versenyző vett részt versenyünkön, minden számot külföldiek nyerték, de 1982-ben már három magyar versenyző nyerte meg a HUNGALU – Kupát, köztük Osztopányi Zoltán hazai versenyzőnk, aki egyedül büszkélkedhet a kupát elnyert ATSC versenyző címevel.

1984. július 21-én a IV. HUNGALU –Kupa már az Országos Bajnokság egyik fordulója volt, amelyen 8 országból 104 versenyző vetélkedett Almásfüzitőn.

1985-ben és 1986-ban megrendezett versenyek is hasonló létszámmal, egyre magasabb színvonalú versenyzőkkel zajlottak.

1985-ben az V. HUNGALU –Kupán került első alkalommal bevezetésre a számítógépes eredményközlő rendszer, a HUNGALU ALOXID SYSTEM, amely később már az EB és Vb. eredmény közlését is többször megoldotta.

A jó adottságú almásfüzitői Duna-part és a versenyközpont folyamatos fejlesztésével kialakult egy vizibázis Almásfüzitőn.

A rendezői gárda és a szervezők jó munkájának elismeréseként az MMSZ. 1987-ben már egy Európa bajnoki futamot juttatott Almásfüzitőnek az S-500 kategóriában.

Erről a versenyről a TV híradó és a Telesport is beszámolt.

Egy év szünet után 1989-ben július 22- 23-án az Országos Bajnokság II. fordulója volt versenyünk, de hogy a visszatérés még emlékezetesebb legyen az MMSZ is mindent megtett: ennek eredménye, hogy S-750 kategóriában Világbajnokságot rendezhettünk. Ez volt Almásfüzitő legrangosabb versenye, több mint 10 ezer néző élvezhette az izgalmas futamokat.

Elismeréssel nyilatkoztak a UIM vezetői is, a sajtóban, rádióban, televízióban a HUNGALU –Kupa megfelelő nyilvánosságot kapott.

Az utolsó motorcsónak kupa csak tervezve volt 1991-ben, amely „füstbe” ment.

Így ért véget az ATSC motorcsónak szakosztályának sikeres évtizede sok élmenyt nyújtva a helyi és környékbeli sportszerető közönségnek.

Az utolsó programfüzetből visszaemlékezéséppen megemlítek néhány külföldi és hazai versenyzőt, akik bátor, sportszerű és magas színvonalú teljesítményükkel elbűvölték a közönséget és HUNGALU Kupa egy – egy kategóriájában a legjobbak voltak: Norwin Zöller, Manfred Loth (NSZK), Stigler Milan, Malán

Ludovit, Blaho Milán (Csehszlovákia), Tomi Laine (Finnország), Stefano Selva (Olaszország), Gert Ladefoged (Dánia).

A magyarok közül: Csepregi György, Fröhlich József, Volentér László, Börzsei Ottó, Gyetvai Antal, Siklósi János, Ticska László, Horváth István, Sarkadi Sándor, Kormos György, Hamvas László, Bálint Gábor, Káldos György, Horváth Attila, Feil János, Farkas György.

Az ATSC versenyzői az igen dicséretes dobogós helyezéssel büszkélkedhettek az erős mezőnyben: ifj. Szabó Aladár, Németh Zoltán, Tamis József, Szabó Ferenc, Varga Lajos, Boros Dénes.

Ez volt a múlt eredményekben, sikerekben gazdag.

A jövő nemzedéknek és a sportvezetésnek hasonló eredményeket és sikereket kívánok a „Hajrá Timföld!” buzdítás mintájára.

**Motorcsónak HUNGALU Kupa
örökös vándoríja**

Hajrá ASC!

Almásfüzitő sportjának jelene és jövője...

Az Almásfüzitő Sport Club (ASC) jelenleg tíz szakosztállyal működik. Az ezredfordulón négy szakosztály működött, az örömteli igények miatt sikerült tízre növelni ezek számát.

Nézzük sorjában:

A **röplabdás** lányok a megyei bajnokságban szerepeltek – amíg volt – változó sikerrel, de mindig dobogós helyen végeztek. Nagy csatákat vívtak a tatabányai és esztergomi lányokkal. A csapat létszáma szűkülte. Róczai Renáta, a Csorba lányok anyai örömtől elé néztek, a többiek – Mészáros Linda, Kalmár lányok, Szűcs Ildikó próbálták szinten tartani a csapatot. Az általunk szervezett Téli Kupa és Füzitő Kupa tornagyőzelmek, valamint a 2001-ben Hajdúböszörményben, majd 2002-ben házigazdaként és címvédőként Almásfüzitőn rendezett Országos Falusi Spartakiád sikereit emelnénk ki, amikor szárnyalt a csapat. A megyei bajnokság megszűnt érdektelenség miatt, az utóbbi években az esztergomi és táti csapatokkal házi jellegű tornákat rendezünk.

Labdarúgók váltakozó sikerrel szerepelgetnek a megyei bajnokságban. Felnőtt csapatunk legszebb sikere a 2006-os ezüst és a 2007-es aranyérem, a III. osztályban, és feljutás a II. osztályba, ahol a remek őszi szereplés után kiábrándító tavasz következett. Sérülések, távozások, átigazolások miatt a csapat gerince – Dobai, Lázár, Györfly, Bakos, Szecsódi, Bajos, Varga – nagyon hiányzott Beigelbeckék mellől, így újból a III. osztályban találta magát a csapat. Az ifi vízszint a rendszeres edzéssel és Fekete Attila edző irányításával szépen fejlődött, az erős középmezőnyben végeztek. Amíg a felnőtt csapatban alig van füzitői lakos, annál dicséretesebb helyi fiataljaink szereplése. A Bozsik – NUPI tornák elindításával mi is elkezdtünk foglalkozni az óvis, kisiskolás korú gyermekeinkkel. Létszám gondunk állandó, egyre kevesebb gyermek van létszám és érdeklődés tekintetében egyaránt.

Sakkozók Pusztai János áldozatos irányításával vesznek részt a nívós megyei bajnokságban. Az ifjak – Udvardi testvérek, Szaszák Gyuri – néhány év után más sportágban szerepelnek, az igazolásoktól függ eredményes szereplésük Havas, Geszler, Kerekes és társaiknak. Immár hagyománnyá vált a Füzitő Bajnoka sakkverseny évenkénti megrendezése, mely üde színfoltja megyénk szellemi sportjának.

A **tenisz** az elmúlt tíz évben a legeredményesebb szakosztály, hisz a fiúk – Stingl, Csapó, Farkas, Kara, Nagy F(V), Tóth – megyei bajnoki címet és dobogós helyezéseket értek el az évek folyamán. Megyei támogatással baráti kapcsolat alakult ki német teniszezőkkel, cserekapcsolatuk példamutató.

2001-ben újáalakult a **Karate Szakosztály** Bodó Zoli irányításával. A Kyokushin Karate szervezet klubjaként működnek. Nagy sikerrel rendezik meg évente az Országos Felnőtt férfi és női „B” és „C” kategóriás versenyeket tornatermünkben. Az ország minden tájáról érkező versenyzők – 70 – 80 fő szívesen

térnek vissza a jól szervezett, látványos és nívós rendezvényünkre, melynek anyagi háttérét a szakosztály önmaga teremti meg.

Újra működik az **asztalitenisz**, Margl István vezetésével rendszeresen patog a labda az ASC által beszerzett asztalokon. Belekóstoltak a megyei bajnokságba, de az túl erősnek bizonyult még számukra, így maradtak a tömegsport szintjén.

2002-ben 33 fővel a hölgyek megalakították az **Egészségügyi torna** szakosztályukat, Boros Ferencné irányításával egészségmegőrző gyakorlatokat végeznek, jó hangulatban. Azóta a létszám kissé lecsökkent kiválások és betegségek miatt.

Tömegsport szakosztályunk a kispályás focitornákon szerzett sok dicsőséget, számos focitornát nyert meg a teremben és a szabadtéri versenyeken egyaránt. Rendszeres résztvevők a bábolnai és tatabányai bajnokságokban, néhány alkalommal Tárkány, Izsa Pat „Old boysaival” is megmérkőztek nagypályán Kálmán Laci, Héri Feri és társai.

Az önkormányzat által felújított kondi teremben 10 - 12 fiatal is edzette magát évekig az általuk felújított eszközökkel, különböző okok miatt azonban mostanában csak 2 - 3 fő veszi igénybe rendszeresen.

Legfiatalabb szakosztályunk a golyósport szerelmesei megalakították a **Petanque Szakosztályt** 2005-ben Kerekes Laci vezetésével. A lelkes csapat különböző hazai és nemzetközi versenyekben mutat fel szép eredményeket. A jól szervezett és látványos Füzitői Kupa megrendezése után az Országos Szövetség megbízta egyesületünket a Közép - Európai Kupa lebonyolításra, melyet a bitumenes pályán mindenki elismerésére teljesítették. Majd szorgos munkával, nem egészen kettő hónap alatt megépítették az ország egyetlen, Közép - Európa legjobb minőségű fedett pályáját a molaji étteremben, melyet bérel az egyesület. A majdnem mindig teltházas nemzetközi versenyek szlovák, osztrák, cseh, lengyel, szlovén, újabbán skót csapatokkal - remek hangulatban zajlanak, Pancsits Zsolt versenyzőnk magyar válogatottként Thaiföldön vett részt a világbajnokságon. A szakosztály számos más európai klubtornákon is dobogós helyezéseket ért el. Dicséretes az utánpótlás negyedik helye Szlovákiában elért eredménye.

Rendkívül népszerűek a **hagyományos focitornák**: Füzitői Focifarsang, Mikulás- Pezsgő - Hóember - Pünkösöd Kupa, látványos az éjszakai focitornánk, rendeztünk

Családi Sportnapokat, Juniálist, diákolimpiát, helyt adtunk tájfutóversenynek, vállalati rendezvényeknek, iskolai programoknak.

Önkormányzatunk sokat áldoz a sportra. Az egyesület anyagi támogatásán felül fokozatosan felújította, korszerűsítette létesítményét - világítás, nyílászárók, öltözők - biztosítja a zavartalan sportolás lehetőségét. Az egyesület önálló rendezvényekkel, reklámszerződésekkel, pályázatokkal próbálja kiegészíteni az önkormányzat támogatását, hogy nyugodt gazdasági háttérrel biztosíthasson sportolóinknak. Hogy tíz - húsz év múlva miről fog szólni a sportkrónika, az csak rajtunk - sportolókon, vezetőkön múlik...

Férfi röplabda csapat

Női röplabda csapat 1963

Női NB1-es röplabda csapat 1967

Női röplabda csapat 1973

Röplabda csapat 1983

Röplabda csapat 1985

*Árgyelánné Bobek Erzsébet különdíjat vesz át Stingl Gellértől,
az ATSC elnökétől 1988-ban*

Férfi focicsapat

AZ NBII-BE FELJUTOTT LABDARÚGÓ CSAPAT

1966

ATSC

AZ ELŐZŐ ÉV SZERZETT GÓLOKAT KÖVETŐEN

1. KISS JÓZSEF	30	20	2	3	3624	41
2. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
3. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
4. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
5. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
6. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
7. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
8. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
9. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
10. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
11. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
12. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
13. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
14. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
15. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
16. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
17. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
18. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
19. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41
20. SZABÓ PÉTER	20	10	1	1	2610	41

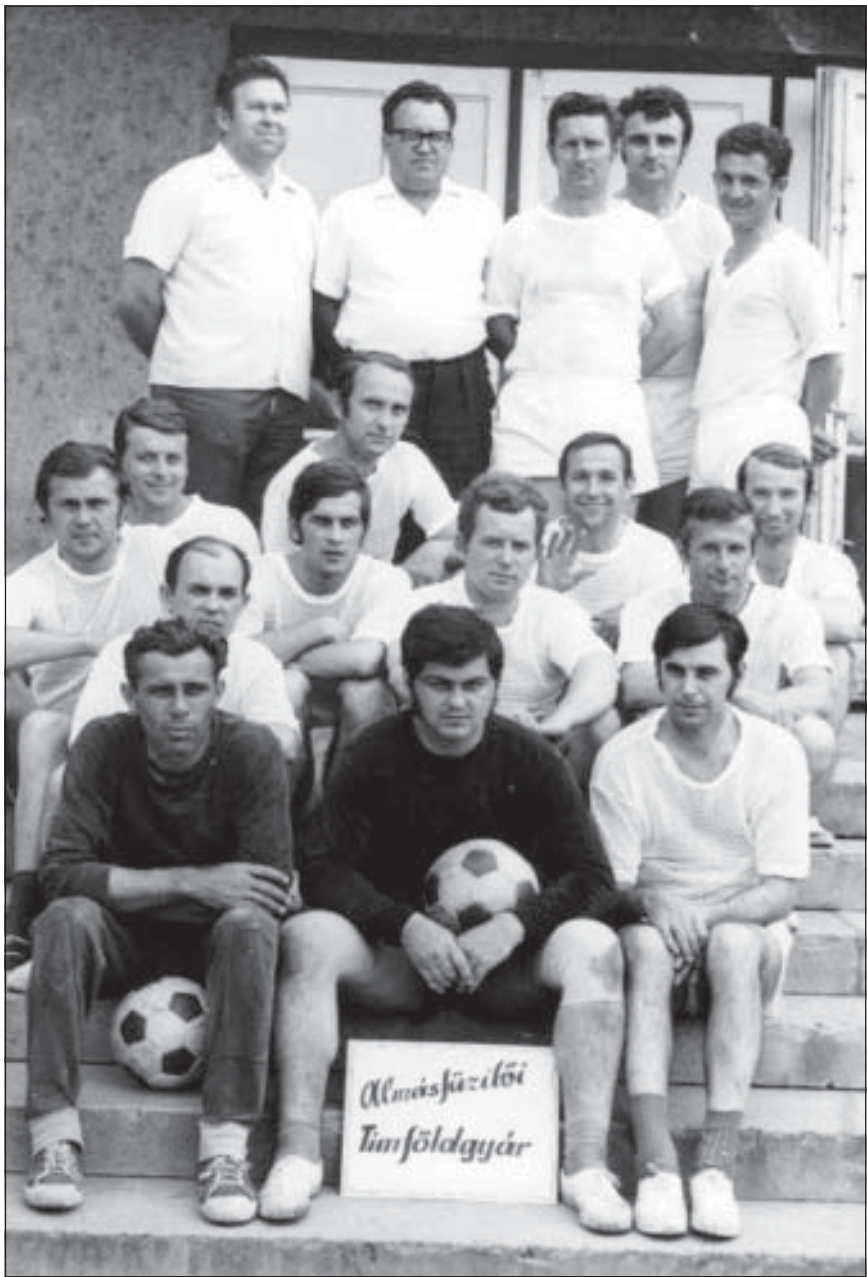
Férfi NB1-es focicsapat 1966

Férfi focicsapat 1960

Férfi focicsapat 1966

Férfi focicsapat a Timföldgyárból

Ifj. Szabó Aladár Magyar Bajnok

Boros Ferenc Magyar Bajnok

Tamis József

Németh Zoltán

VI. Hungalu-kupa 1986. nyertesei

VI. Hungalu-kupa 1986. nyertesei

Sportnap a Vértesben található Mátyás-kútnál

Csoportkép az egyik kirándulásról

A kézilabda csapat játékosai és edzői

Az NB II-es kézilabda csapat néhány évvel később civilben

Tartalomjegyzék

Előszó	3
Nagyapó mesél	4
Az almásfüzitői sportegyesület megalakulása és 60 éves története dióhéjban	5
A röplabda Almásfüzitőn	8
Labdarúgás Almásfüzitőn	11
Vízisportok Almásfüzitőn	14
A többi sportágról röviden	16
Tömegsport és kiemelkedő versenyek Almásfüzitőn	19
Almásfüzitő sportjának jelene és jövője.....	23